

2.2. Overgangsordning

Det er almindeligt, at forsikringsselskaber og forsikringsmæglere har indgået en kontrakt, der beskriver hvilke rettigheder og pligter, der skal gælde i forholdet mellem parterne, herunder opgavefordelingen mellem parterne, forsikringsmæglerens aflønning og om parternes adgang til at opsige aftalen. Der er almindeligvis i disse kontrakter aftalt et opsigelsesvarsel på 3 måneder til den 1. i en måned. Nogle forsikringsselskaber opsiger sædvanemæssigt disse kontrakter hvert år med henblik på genforhandling af blandt andet forsikringsmæglerens aflønning. Den nye aftale mellem parterne skal i sådanne tilfælde opfylde de nye regler om aflønning. I de tilfælde, hvor en eksisterende aftale ikke opsiges eller genforhandles foreslås en overgangsbestemmelse, der giver parterne en frist på 5 år til at indrette sig på det nye regelsæt.

Overgangsordningen betyder, at aftaler mellem forsikringsselskaber og forsikringsmæglervirksomheder om provision eller andet vederlag fortsat kan anvendes indtil 1. juli 2011, medmindre aftalerne ændres. Ændrede aftaler må ikke indeholde bestemmelser om, at forsikringsselskabet aflønner forsikringsmæglervirksomheden med provision eller andet vederlag.

Forsikringsselskaberne skal årligt indberette antallet af aftaler omfattet af overgangsordningen, samt angive hvilke forsikringsmæglervirksomheder aftalerne er indgået med. Indberetningerne offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside.

Forsikringsmæglervirksomhederne skal - i det omfang det er relevant for det konkrete kundeforhold - skriftligt oplyse sine kunder om aftaler, der er omfattet af den 5-årige overgangsperiode.

2.3. Oplysningspligter

For at skabe åbenhed om forsikringsmæglerens aflønning foreslås det, at forsikringsmægleren skal meddele kunden størrelsen af omkostningerne ved forsikringsordningens etablering og prisen for eventuelle øvrige ydelser i det første år af forsikringens løbetid.

Det foreslås samtidig, at forsikringsmægleren en gang årligt oplyser kunden om, dels hvad det har kostet at benytte forsikringsmæglerens bistand, og dels om størrelsen af eventuelle vederlag, som forsikringsmægleren har modtaget fra tredjemand i forbindelse med kundeforholdet. Herved sikres gennemsigtighed om forsikringsmæglerens andre indtægter, og kunden kan lade disse oplysninger indgå i sine overvejelser om forsikringsmæglerens vederlag.

2.4. Udbud

I den offentlige debat er der rejst kritik af det materiale, forsikringsmægleren udarbejder om en kundes forsikringsbehov, når forsikringsmægleren via en udbudsrunde indhenter tilbud fra flere forsikringsselskaber på en løsning af kundens forsikringsbehov. Det er anført, at forsikringsmægleren ved sin gennemgang af de indhentede forsikringstilbud ikke giver kunden et relevant grundlag for sammenligning af de indkomne tilbud eller mulighed for at sammenholde disse tilbud med kundens eventuelle eksisterende forsikring.

Det foreslås, at Finanstilsynet får hjemmel til at udstede regler om, hvordan et udbud skal gennemføres, således at kundens interesser varetages bedst muligt. Hjemlen vil kun blive benyttet, såfremt markedets parter ikke i fællesskab fastsætter retningslinjer herom.

Det skal tilstræbes, at forholdene omkring udbudet sikrer gennemsigtighed, således at der skabes tillid til, at udbudsrunder foregår redeligt og loyalt for alle involverede parter.

Etiske regler og retningslinjer for hvordan et udbud bør gennemføres, kan med fordel udarbejdes i et samarbejde mellem forsikringsbranchen, forsikringsmæglerens organisationer og de interesseorganisationer, der repræsenterer kundernes interesser. På denne måde sikres den nødvendige forståelse for og efterlevelse af reglerne.

2.5. Grænseoverskridende tjenesteydere

Efter de nugældende regler har forsikringsformidlerne fra andre EU- og EØS-lande adgang til at udøve forsikringsformidling her i landet på grundlag af en hjemlandsregistrering og forudgående underretning af Finanstilsynet.

Forsikringsformidlingsdirektivet giver imidlertid det enkelte medlemsland mulighed for at tillade grænseoverskridende virksomhed uden forudgående anmeldelse herom.

Der er ikke behov for underretning om en forsikringsformidlers tjenesteydelsesvirksomhed, idet tilsynet med forsikringsformidleren udøves af tilsynsmyndigheden i formidlerens hjemland.

På den baggrund foreslås, at adgangsbetingelserne lempes således, at tjenesteydere fra andre medlemslande, der tilbyder forsikringsformidling kan påbegynde tjenesteydelsesvirksomhed i Danmark, uden at tilsynsmyndigheden i forsikringsformidlerens hjemland har anmeldt dette til Finanstilsynet.